

Св.1. Свята Мати Лада-Лея Гуцульських Карпат (Україна). Природний Храм Ладомирців України-Ладомирії. Фото автора.

**Інститут Східної Європи
Кафедра українознавства
Університету «Львівський Ставропігон»
The Eastern-European Institute,
Kafedra Ukrajinoznavstva University «L'viv Stavropigion»**

Василь Хитрук

**Ладомерія –
криниця духовності
нинішнього часу**

**Львів, Видавництво Університету
«Львівський Ставропігон»,
2015р.**

Друкується за рішенням Кафедри Українознавства
Університету «Львівський Ставропігійон»,
протокол № 1, від 4 січня 2015р.

**За редакцією завідувача Кафедрою Українознавства, директора
Інституту Східної Європи Університету «Львівський
Ставропігійон», доктора історичних наук, професора, академіка
Академії Наук Вищої Школи України - Віктора Ідзьо**

Рецензенти:

Грабовецький В. - доктор історичних наук, професор Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігійон».

Калакура Я. - доктор історичних наук, професор Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігійон».

Кміт Я. - доктор філософії, професор Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігійон».

Кононенко П. - доктор філологічних наук, професор Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігійон».

Кононенко Т. - доктор філософських наук, професор Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігійон».

Недюха М. - доктор філософських наук, професор Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігійон».

Огірко О. - доктор філософських наук, професор Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігійон».

Партико З. - доктор філологічних наук, професор Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігійон».

Василь Хитрук.

**Х-29. Ладомерія – криниця духовності нинішнього часу. Наукове видання. -
Львів, Видавництво Університету «Львівський Ставропігійон», 2015р. - 16с.**

Наукова праця кандидата філологічних наук, доцента Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігійон», завідувача Відділення «Санскритології та давньоукраїнської культури мистецтв і духовності як нашого питомого спадку збереженого як в Україні так і в світі» Василя Хитрука «Ладомерія – криниця духовності нинішнього час» вивчає історію української та європейської культури.

Сьогодні ми стоїмо на рубіконі битви світла і тьми. З історії ми знаємо, що чоловіче начало пов'язує традицію воєн і руйнування однієї тисячолітньої європейської культури з чоловічими божествами. Жіночі ж божества завжди носять ген Матері, Богині, що асоціюється з Народженням Нового Мирного Ладу для нас, наших дітей і онуків. Вірус війни і ненависті витає над Європою. Тому нині справжня не фундаменталістська еліта України і Слов'янщини має знайти цьому певний анти-вірус миру, ладу, свободи і духовного Просвітлення. Саме тому ми звертаємось до тисячолітньої традиції культури Великої Матки Богині. Найяскравіші з імен якої – **Мати Марія-Матка Лада-Мати Нірмала**.

У столиці Південної Африки Йогенесбургі 26 серпня-4 вересня 2002 р. проходила Всесвітня Конференція глав урядів світу. Це була наймасштабніша конференція за всю історію, в якій взяло участь 60.000 осіб. Головна тема: «Допустимий розвиток і наше майбутнє на Землі...». Висновки Конференції однозначні: «...упущеним ланцем є **ДУХОВНІСТЬ**. Не поворот до фундаменталістських релігій, а **практична духовність, котра працює для звичайної людини**, а не для лише збагачення духовенства», - пише мій приятель зі Швейцарії, експерт ООН, Грегуар де Кальберматтен [4,5]. Практично мова йде про **пошуки Нового ЛАДУ «за-ради всіх звичайних людей»**.

До таких не фундаменталістських духовних течій, котрі працюють за-ради звичайних людей, належить Школа Ладзенська або Школа Ладенська (термін взято із Enciclopedia krulevstva Polskego).

«Словник української мови» Бориса Грінченка – скарбниця ЛАДО-СВІТУ нашої традиційної і сучасної україно-слов'янської культури і духовності подає розмай

значень слова «ЛАД, ЛАДА» як «порядок, державний ЛАД, устрій».

Наприклад: «У нашій країні ні ЛАДУ, ні ПО'ЛАДУ немає, кожен без ЛАДУ живе. Яка В-ЛАДА, такий і ЛАД! ЛАДНИ за три моря тікати від такого ЛАДУ. А що ж робити, щоб стало на ЛАД? За діло Новим ЛАДОМ узятись! Що робить ЛАДНИЙ хазяїн, коли поламався віз? Він його або ЛАГОДИТЬ або новий ЛАДНАЄ!».

Історія України нагадує, що ще король Данило Галицький початку XIII ст. був іменованій «Королем Землі Галицької, Київської, Брацлавської і всієї ЛАДОмирії – тобто усього Міжмор'я від Чорного до Балтійського морів. Загалом до Ладомирії входили землі сучасної України, Білорусії, Литви, Латвії, частина Польщі, Моравії-Богемії (Чехії), Словаччини, а етнічно навіть терени Уккермарку і Помор'я (Північно-Східна Німеччина) і Мароморщина Румунії.

Св.2. Природний Храм Лади і Ладомаравсько-Богемських Чехів-Ладомирців (Чехія. Світлинку прислав чеський історик Ян Масарик, за що ми йому щиро дякуємо).

Літописи доносять до нас назву України як ЛАДО-Мирії або її частини: «У 1772 р. Руська Галичина. Червона Русь і частина Поділля (або як її ще називали, ЛАДОмирія) після І-го поділу Польщі, перейшла у відання Австро-Угорщини». Це сталося 11 вересня, в перший рік правління легендарної австро-угорської імператриці Марії-Терези - багрянородної українофілки, котра по суті здійснила неможливе: вона об'єднала майже усі терени поширення Венської цивілізації античності: від італійської Венеції до австрійської Вени (Відня) і аж до Венедів Карпат!

«Королівство Галичини та ЛАДОмерії» мудрою і гуманною Марією-Терезою було взято лише в підпорядкування, тобто не увійшло до складу Австро-Угорської корони [1, 107]. Розширення впливу римокатолицької віри разом з уніатами, василіанами та прямим військовим вторгненням рицарського ордену ієзуїтів в союзі зі світськими можновладцями, по суті здійснили «насильницьке злучення Римської і Православної церков»[5,196-198]. Це, звичайно, не могло подаватись прихильникам «руської віри», основу якої складало Ладомиріє або Ладківщизна. Очільниками оборони старої віри предків виступали київський князь Мстислав Удатний, Литовський король Ольгерд та деякі інші князі та бояри [5,200-203].

Культуру народу часом порівнюють із айсбергом – одна верхня видима частина – це сучасна культура, а решта шість невидимих частин – це культура минулого. **Матковщизною україно-східноєвропейської і слов'янської цивілізації був культурний забутий нами пласт Ладківщизни – духовний пласт культури Матки Лади.** Так, наприклад, давній Радзівілів звався Ладківщизна. По всій Східній Європі, особливо таких країнах, як Білорусія, Литва, Латвія,

Україна, Польща, Чехія, Словачія, Словенія, Хорватія ще якихось 150-200 літ тому була сила-силенна міст і сіл, присілків і хуторів, священних для душі кожного слов'янина і європейця - храмів Матки Лади. Нині в це важко повірити. Але це реальність історії.

Містечки і села Лада, поблизу Прешова у Словаччині, Ладава, Могилівського повіту на Подолії. У Білорусії, Україні та Литві були цілі області Лади: Ладнеполе, Ладно, Ладновкен, Ладомер, область Ладомірова, Ладомерка, область Карпати [2.t.III.856]; Ладомир (Волинь), Ладомирова, Ладорудж (перейменованій на Чельмно), Ладоружек, лісиста місцевість Ладова Нива; Ладська Слобода, Ладовіче (тут проходили всеслов'янські Віча Лади).

Культ Лади – головний культ Литовського Краю. **Lady dawne** [2.t.V.,62] – це цілий край між Прип'яттю, Німаном, Березиною і Двіною (перейменованою у 20 ст. на Двіну). Це так звана Русь Литовська. Рештки існуючих городищ і святинь «Дня Лади»; на узгір'ях позоставались «slady oltarzysk i ognisk» (слади-сліди олтарів і огнищ). Нині все те позапроваджували християнти на свій манір: в цих древніх намолених ладенських місцях тепер знеслися християнські церкви.

Один із авторів Enciclopedia krulévstva Polskego гостро помічає момент переходу Ладомирської світлої «руської віри» в уніатсько-схизматичну релігію. Місцеві люди краю тисячі літ протоптували стежечки і тропки до своїх древніх храмів, звиклі до таких побожних місць і древніх святинь. Саме на це й розраховували церковники, бо, пише автор, «інстинкта побожного люду поверталась завжди туди, де привикли традиційно відзначати гульки і любов». Поставивши на тім самім зруйнованім місці нові церкви, люди, як притягнуті магнітом до свого намоленого місця –

хотя-нехотя поволі заходитимуть до церкви нового закону. Візантіє-римські місіонери знали таємницю хуцпи (перевертання правди, обстріхування, підміна оригіналу копіями і тп. навпаки) [7,1] й постійно нею користувались. **«Лада мусила бути місцем привілейованим** у поганських часах,- пише автор,- бо традиція приписує велику чудовість тим місцям, що способствували виникненню легенд» [2, т.V, 62]. Так писав о Noviy Panni Wladimir Kirukov у 17 столітті. О Новій Старій Панні старі кантики (славоспіви) співали так:

**«Перша по Богу, Свята Монархіні
Обрала місце в Ладимирській Пустині».**

На місцях Ладимирських Пустиней, де тисячоліттями молились Святій Монархіні – «Першій по Богу» - не в X, коли тільки-но запроваджувалось візантійство, а вже в наших близьких XVIII-XIX століттях спішно зводились жіночі й чоловічі монастирі. Воістину – свято місце пусто не буває! Правду кажучи, ще слід розібратися – що було прийнято Володимиром у 988 році – Хрестиянство чи візантійство?! З огляду на прийняття «огнем і мечем» - то таки справжнє фундаменталістське візантійство замість світлого хрестиянства.

NB! До речі, географічно-археологічно-історичний термін Монастирище, Монастирисько, Кам'яна Могила – це старі намолені місця Лади – Святої Монархіні, що традиційно пов'язувались зі словом «Монархіня=Королева=Богиня», а не з пізнішим чужоложним поняттям «монастир». Підміна понять – це ще один із чорних методів хуцпи [7,1] .

Розуміючи вагу і значення культу Святої Лади, учені Віленського університету, як Казимір Монюшко, Александр Жданович початку XIX століття підняли **Школу Ладзенську** на подобаючу їй висоту. Вони

відкрили, що Школа Ладзенська видала у світ немало Ладенських Святих, в тому числі й жінок. 1824 року вони закладають **Заклад Науковий Ладзенський**. Але тут змішались уніати-схизматики. По церковній унії 1839 року чужа, прийшла, закордонна «церква базіліанів» нагло скасувала **тисячолітній автентичний природний для всього Міжмор'я kult Lady**. Західний буфер нищення місцевих традиційних культів Лади йшов із Германії й Польщі, східній буфер – із Московії. Рокового 1848 року російською духовною семінарією цей світлий заклад Віленського Центру справжньої не фундаменталістської духовної еліти Міжмор'я було закрито.

Священники, волсиви і інші святотці культу Лади залишали намолені місця на горах і пагорбах і, разом з вір'янами, втікали в лісові хащі, болотисті місця – тільки б зберегти традицію поклоніння Великій Богині Матері – «Першій по Богові» Берегині Миру і Ладу на Землі.

Так у непрохідних болотах витоків ріки Німан, по узбережжях річки Дівина (Двіна) почали з'являтися нові поселення вір'ян Лади – **Лада Новоселія, Лада Старосельська, Ладичин, Ладська Слобода**. По лісних старицях люди молились своїй рідній Матці Діві (укр., слов., литов. Діва-Dziva-Dzivny,сс..Деві=Богиня) - Ладі Матці від Карпатських гір аж до Балтійського узмор'я, від словацького Пряшіву до польського Прешіву, а звідти – до литовського Вільного, білоруського Мінська, від давнього Смоленська до Орла; від древнього Мізіна до поліського Іскоростеня, подільського Ладжина і Ладжинки аж до Ладимироваго (нині Володимир-Волинський) – ось ареал культу Лади Богині, котрий не закінчувався тут. Коло культу Лади розходилося аж до Моравських гір Богемії-Чехії й Уккермарку Германії, Боснії і Чорногорії, Мараморії Румунії й Угорщини, Австрії і

Словенії, Італії та Іспанії, французької Бретоні, Ірландії, Скоції UK [6,331-342].

Аристократизм духа нашого народу ми віддали всім іншим народам Європи, а самі – дасть Бог... – як казав наш геній Тарас Шевченко. Про цю «...велика трагедію розвалля України» найліпше сказав видатний український мислитель Василь Пачовський так: «Інтелігентові, що вивищився від народу, затратив національну культуру і пошану до неї, видаються ці свята обрядові пересудом, пережитком, але у селян на цілій Україні християнський культ єднається з культом Сонця. З цього культу національних свят вийшла вся культура, леліяна в Галичині жонатим священством від Шашкевича до Марка Мурави, з цього культу, що єднав з народом інтелігенцію й утворив в священничій родині еліту відродження Нашої нації в Галичині через ціле ХІХ ст. В тих святах найкраще ясується той аристократизм духа нашої нації...»[8,3].

Саме від цієї благословенної в своїй основі давньоукраїнської духовної аристократичної традиції пошани Світла Сонця і Світлих Богів і Богинь, власне, постає **квітуча Слов'янщина культу Лади і Ора** – духовний архіпелаг Ладівщини – з якої аристократибританці засвоїли собі божественно-традиційні терміни високо достойних і королівських осіб як **Lady і Lord**. Невдовзі саме kult Lady у Західній Європі трансформувалася у kult Маріуї – Всесвітній Рух Marianstva [6,162-163]. Просвітлені люди світу розуміли силу і мудрість, що дає поклоння Богині Матері, тому хвилі повернення цього древнього культу піднімали хвилі Ренесансного Відродження в Італії, Франції, Іспанії, Бельгії, Голландії, Україні, Польщі, Австро-Угорщині, Індії, Парсії, Японії, UK – у всьому світі.

Нині настала Нова Хвиля Відродження - обоження Діви Матері - Марії, а також її божественної попередниці – Діви Лади. І не тільки. **Богиня Лада – це Аді Шакті санскриту, - Головна Сила Бога Всемогутнього.** Як існує багатотисячолітня еволюція в історії людства, так само існує й багатотисячолітня еволюція духовності. В даному разі на сьогоднішній день вона виглядає таким чином: **Богиня Лада – Мати Марія – Мати Нірмала – Нова Духовна Аватара XXI століття.** І цю еволюційну істину духовності ми, як не фундаменталістська еліта Східної Європи – України, Польщі, Литви, Латвії, Білорусії, Чехії, Уккермарку (ФРН), Австрії, Словаччини, Хорватії, Болгарії, Румунії, Молдови, інших країн Європи і світу, маємо прийняти сьогодні. Бо завтра може бути пізно. Духовність, як підкреслювалось у Висновку Міжнародної Конференції у Йоганнесбурзі, **«не поворот до фундаменталістських релігій, а практична духовність, котра працює для звичайної людини, а не для лише збагачення духовенства»** [4,5].

Сукупність історичних фактів ясно показує, що як для простого народу так і його квіту – правдиво духовної еліти, в епоху Середньовіччя, Ренесансу, Просвітництва і навіть зародження промислового ладу, на теренах України і всієї Східної Європи, **культ Лади був могутньою домінуючою силою, яка брала участь у формуванні місцевих громад та духовного хіто-егрегору народів Слов'янщини та всього Міжмор'я.** Це важливий чинник, що буде грати ключову роль в формуванні сучасних громад за спільністю со-вісті, свідомості і долі.

Іще один ключовий свідомісний момент історії: наші предки в своїй шляхетності, аристократизмі й духовності, на відміну від фундаменталістських конфесій, **ніколи військовим способом, насильно не**

запроваджували своєї Ладомирії жодному народові, ніколи не скликали хрестових походів проти іновірних, не утворювали рицарських і таємних орденів і масонських лож. Уже через це в Скарбниці Гуманності планети Земля наші високодуховні предки сучасних українців, чехів, хорватів і решти слов'ян, литовців і латишів заслуговують на особливо високе місце й пошану в ієрархії Космічної Свідомості Землян.

Як показує плин історії останніх століть, жодна світова фундаменталістська релігія не змогла зупинити агонічні судороги деградованої моралі і псевдодуховної культури людства. Істинна духовність не має ні часу, ні державних меж, ні конфесійних кордонів. Справжня Духовність для простих, звичайних людей – субстанція позачасова, понадконфесійна і наддержавна. Але саме вона здатна об'єднати пошматовану Душу Східної і Західної Європи, як і всього нинішнього світу в Нове Просвітлене Людство ХХІ століття. Ми відкриваємо простори нової цивілізації, закладаючи наріжні камені Нового ЛАДУ. Тому ми молимося **Матері Ладі-Марії-Нірмалі, яка є одна і та ж Богиня-Мати!** На новому етапі розвою спіралі духовної еволюції людства, ми відновлюємо і, як чарівного символічного повітряного змія, запускаємо у небеса духовну хвилю пророка Заратустри, яку він започаткував у знаменний 1000 рік до н.д: **«Дозвольте нам бути тими, хто зцілить сей світ!»**. Бож, як просвітлює простір нашої свідомості **Українська Філософія Граматиків (Укро-Філ-Гра) – сей істинно Новий ЛАД, як і навіть нова В-ЛАДА, Людина, Людство і Людність походять від одного і того ж джерела – Богині ЛАДИ.** Воістину, без знання і шани минулого в народі немає ні сучасного, ні тим більше майбутнього.

Завершимо нашу статтю, присвячену відродженню Ладківщизни на теренах Міжмор'я, словами самої Аватари XXI століття, Матері Нірмали: «Ви хочете пити і йдете до джерела, що витікає з Матері Землі, або до океану. Але навіть океан не може втолити вашу спрагу, хоча він і найбільший. Він Бог Всемогутній, він Шрі Сіва, але він не може втолити спрагу навіть маленької дитини, навіть маленької пташки. Зате це може зробити Мати Земля. Вона вся істочає з себе, дихає мільйонами джерел прісної води, яка втолює спрагу. **Так само і Бог Всемогутній – він не може втолити спрагу духовності. Зате це може зробити Мати Богиня**» [9,25].

Із могутнього чистого **Джерела Лади – Білої Богині Європейців** ще 150-200 літ тому пили українці і словаки, поляки і чехи, білоруси, литовці й латиші; уккермаркці та венеди-арконійці Німеччини і Балтики; хорвати і серби, чорногорці і боснійці, герцоговинці і словени; мароморці Румунії; болгари; австрійці й баварці; венети, турінці й тосканці, сарденці й січілійці Італії; іспанці Іспанії; галли і бретонці Франції і Португалії; ірландці, британці і скотти північних островів; датчани і шведи...

Мати Богиня - Берегиня України-Ладомирії, Слов'янщизни – Біла Богиня білої європейської раси народів - вже сьогодні може втолити спрагу духовності всіх українців, слов'ян, європейців і решти народів світу.

Ладківщизна - Вітчизна Миру і Ладу народів України, всієї Слов'янщини, Міжмор'я і Східно-Центральної Європи – це не лише наше спільне прекрасне, на наш сором забуте, високодуховне минуле. Це більшою мірою наше нове квітуче спільне духовне, сказати б, сучасне майбуття.

Саме тому ми відкрили наш Всеслов'янський Інститут Духовної Еволюції (ВІДЕВ), який ми маємо честь представити нині.

Список використаної літератури і джерела:

1. Богдан Сушинський. Львівський Ставропігон.-Львів, 2013.
 2. Enciclopedia krulevstva Polskego.-Warshava,1875.
 3. Б.Грінченко. Словник Української Мови.-К.,1910.
 4. Грегуар де Кальберматтен//Лист від Грегуара.-Сатья юга , №39, 2002).
 5. Віктор Ідзьо// Галицьке королівство у 1215-1221 роках. До 800-річчя з часу утворення.- Український Університет в Москві, Том. XX.-М., 2015.
 6. Василь Хитрук. Золота Булава.- К.,2012.
 7. Ігор Каганець// «Хула проти Святого Духа – інформаційна зброя дітей диявола».- Народний Оглядач, 16.10.2012.
 - 8.Василь Пачовський// Світова Місія України.-Пульс Ставропігону, число 3, 2013.
 9. Мати Нірмала.– Сатья-юга, №3, 2003.
-

Наукове видання

Василь Хитрук

**Ладомерія –
криниця духовності
нинішнього часу**

Подано до друку 2.09.15 р. Підписано до друку 22.09.15 р.

Формат видання 60/ 84 1/16. Папір офсетний.

Умовн.друк.арк.10,25

Зам.56. Тираж 300 екз.

**Львів, Видавництво
Університету «Львівський Ставропігон»,
2015р.**

